

אימאן מרסאל

מערבית: ששון סומך

במלוא שמחתם

אֶכְנִיס אֶת הַטֶּלְפוֹן לְמִטְתִּי
וְאֶשׁוּחַח אֶתְּם לְפָנַי הַשָּׁנָה עַל דְּבָרִים רַבִּים
כְּדֵי לְוֹדֵא שֶׁהֵם אֲכֹן קִימִים
וְשֶׁכֶּבֶר קָבְעוּ פְּגִישׁוֹת לְסוּף הַשָּׁבוּעַ
וְשֵׁשׁ לָהֶם בְּטַחֲוֹן
שֶׁבִגְלָלוּ הֵם פּוֹחֲדִים מִהִזְקָנָה
וּלְפַעֲמִים מְשַׁקְרִים.

אֹדֵא שֶׁהֵם אֲכֹן קִימִים
בְּמִלּוֹא שְׂמֵחָתְךָ
וְשֶׁאֲנִי לְבָדִי
וְשֶׁהִבְקַר אֶפְשָׁרִי
כֹּל עוֹד יִהְיוּ שְׁנָאוֹת חֲדָשׁוֹת.

יכול להיות שלא

יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁלֵא אוֹכֵל
לְקַחַת אֶת אָבִי בְּסוּף הַשָּׁנָה לְיָם.
לְכֹן
אֶתְלֶה מוֹל מִטְתִּי
צְלוּם שֶׁל נוֹפְשִׁים
וְחוֹפִים הַמְשַׁתְּרָעִים לְמַחֲזוֹת שְׁלֵא יִדְעֵתִים
יִתְכֵן שְׁלֵא יִרְאֶה אוֹתָם.
לְכֹן אֶשְׁתִּיק אֶת קוֹל גְּשִׁימוֹתִי
בְּעוֹד אֲנִי מְטְבִילָה אֶת קְצוֹת אֶצְבְּעוֹתַי בְּמִי מֶלֶח
וְכַעֲבוֹר שָׁנִים אֲאֲמִין
שֶׁשָּׁמַעְתִּי אוֹתוֹ אוֹמֵר:
"רִיחַ יוֹד אֲנִי מְרִיחַ".

לכבד את מרקס

מוֹל חֲלוֹנוֹת הָרְאֹנָה הַמוֹאֲרִים
הַגְּדוּשִׁים לְבִנְיַן נָשִׁים
אֵינְנִי יְכוּלָה לְעַצֹר בִּי
מִלְחָשׁוֹב עַל מָרְקֵס.

לְכַבֵּד אֶת מָרְקֵס
זֶה הַדְּבָר הַיְחִיד הַמְשַׁתְּף לְאֵלֶּה שֶׁאֶהְבּוּ אוֹתִי
וְאֶשֶׁר לָהֶם הַרְשִׁיתִי לְדַגְדַּג - בְּמַדּוֹת שׁוֹנוֹת -
אֶת בְּבוֹת הַצֶּמֶר-גֶּפֶן הַחֲבוּיּוֹת בְּגוֹפִי.
מָרְקֵס,
מָרְקֵס,
לְעוֹלָם לֹא אֶסְלַח לוֹ.

אני חושפת את עצמי

אֲנִי חִיַּבְת לֹמֵר לְאָבִי
שֶׁהִגְבַר הַיְחִיד שֶׁהַתְּפָרְקָתִי בְּשָׁל תְּשׁוּקָתִי אֵלָיו
הָיָה דוֹמָה לוֹ בְּיוֹתֵר;

לֹמֵר לִידִידִי:
יֵשׁ לִי תְמוֹנוֹת שׁוֹנוֹת שֶׁל קְלִסְתֵּר-פָּנַי
כְּלֵן אֲמֵתִיּוֹת, כְּלֵן שְׁלִי
וְאֲנִי אֶחְלַק אוֹתָן בִּינֵיהֶם לְפִי־תוֹר.

אֲנִי חִיַּבְת לֹמֵר לְאֶהוֹבִי
אֲנִי מוֹדָה לְבִגִידוֹתִי
שֶׁבִלְעֲדִיהֶן
לֹא הָיִיתִי מְמַתִּינָה זְמַן כֹּה רַב
עַד שֶׁגִּלִּיתִי מְרַחֵב יוֹצֵא־דָפֶן בְּצַחוּקָה.

וְאֶשֶׁר לִי
אוֹכֵל אוֹלֵי לְקַבֵּעַ
שֶׁאֲנִי חוֹשֶׁפֶת אֶת עֲצָמִי
כְּדֵי לְהַתְחַבֵּא מֵאֲחוֹרֵיהָ.

אימאן מרסאל - משוררת קהרית בת 30, תלמידת מחקר באוניברסיטת קהיר. השירים שתרגומם מובא כאן לוקטו מתוך ספר שיריה השני "מעבר השון מתאים ללימוד ריקודים" (קהיר 1995).